

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

6 JUILLET 1960.

PROJET DE LOI

relative à la résiliation unilatérale des concessions
de vente exclusive à durée indéterminée.

PROJET
TRANSMIS PAR LE SÉNAT ⁽¹⁾.

Article premier.

Le concessionnaire de vente exclusive est le commerçant qui tient d'un concédant, le droit de vendre à titre exclusif les articles ou produits que celui-ci fabrique ou distribue, et qui vend ces articles et produits en son propre nom et pour son propre compte.

Le fait pour le concédant de se réserver le droit de vendre lui-même directement un certain nombre d'articles ou produits ne prive pas le concessionnaire de sa qualité de concessionnaire exclusif.

Art. 2.

Lorsqu'une concession de vente exclusive est accordée pour une durée indéterminée, il ne peut, hors le manquement grave d'une des parties à ses obligations, y être mis fin que moyennant un préavis raisonnable ou une juste indemnité à déterminer par les parties au moment de la dénonciation du contrat.

A défaut d'accord des parties, le juge statue en équité, et, le cas échéant, en tenant compte des usages.

⁽¹⁾ Voir :

Documents du Sénat :

172 (1959-1960) : Proposition de loi.

426 (1959-1960) : Rapport

Annales du Sénat :

5 juillet 1960.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

6 JULI 1960.

WETSONTWERP

betreffende eenzijdige beëindiging van de voor
onbepaalde tijd verleende concessies van alleen-
verkoop.

ONTWERP
DOOR DE SENAAT OVERGEZONDEN ⁽¹⁾.

Eerste artikel.

De concessiehouder inzake alleenverkoop is de handelaar die van een concessiegever het recht heeft verkregen tot de exclusieve verkoop van de door deze vervaardigde of verdeelde artikelen of producten en die deze artikelen en producten in eigen naam en voor eigen rekening verkoopt.

Het feit dat de concessiegever zich het recht voorbehoudt een bepaald aantal artikelen of producten zelf rechtstreeks te verkopen, doet geen afbreuk aan de hoedanigheid van exclusieve concessiehouder.

Art. 2.

Een voor onbepaalde tijd verleende concessie van alleenverkoop kan, behalve bij grove tekortkoming van een van partijen aan haar verplichtingen, niet worden beëindigd dan met een redelijke opzeggingstermijn of een billijke vergoeding die door partijen worden bepaald bij de opzegging van het contract.

Zijn partijen het niet eens, dan doet de rechter uitspraak naar billijkheid, eventueel met inachtneming van de gebruiken.

⁽¹⁾ Zie :

Stukken van de Senaat :

172 (1959-1960) : Wetsvoorstel.

426 (1959-1960) : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

5 juli 1960.

Art. 3.

Si le contrat visé à l'article 2 est rompu par le concédant pour d'autres motifs que la faute grave du concessionnaire, ou si ce dernier met fin au contrat en raison d'une faute grave du concédant, le concessionnaire peut prétendre à une indemnité complémentaire équitable. Cette indemnité est évaluée, selon le cas, en fonction des éléments suivants :

1° la plus-value notable de clientèle apportée par le concessionnaire et qui reste acquise au concédant après la résiliation du contrat;

2° les frais que le concessionnaire a exposés en vue de l'exploitation de la concession et qui profiteraient au concédant après l'expiration du contrat;

3° les dédits que le concessionnaire doit au personnel qu'il est dans l'obligation de licencier par suite de la résiliation de la concession de vente.

A défaut d'accord des parties, le juge statue en équité, et, le cas échéant, en tenant compte des usages.

Art. 4.

Le concessionnaire lésé, lors d'une résiliation d'une concession de vente produisant ses effets dans tout ou partie du territoire belge, peut en tout cas assigner le concédant, en Belgique, soit devant le juge de son propre domicile, soit devant le juge du domicile ou du siège du concédant.

Dans le cas où le litige est porté devant un tribunal belge, celui-ci appliquera exclusivement la loi belge.

Art. 5.

Les dispositions de la présente loi sont applicables nonobstant toutes conventions contraires conclues avant la résiliation du contrat accordant la concession.

Elles sont applicables aux concessions de vente exclusive accordées avant l'entrée en vigueur de la présente loi.

Bruxelles, le 5 juillet 1960.

Le Président du Sénat,

Les Secrétaires.

Art. 3.

Ingeval een contract als bedoeld in artikel 2 door de concessiegever wordt verbroken op andere gronden dan een grove tekortkoming van de concessiehouder, of ingeval deze laatste het contract beëindigt wegens grove tekortkoming van de concessiegever, kan de concessiehouder aanspraak maken op een billijke bijkomende vergoeding. Deze vergoeding wordt, al naar het geval, geraamd in functie van de volgende elementen :

1° de bekende meerwaarde inzake cliënteel die door de concessiehouder is aangebracht en die aan de concessiegever verblijft na de beëindiging van het contract;

2° de kosten die de concessiehouder gedaan heeft met het oog op de exploitatie van de concessie en die aan de concessiegever voordelen mochten opleveren na het eindigen van het contract;

3° het rouwgeld dat de concessiehouder verschuldigd is aan het personeel dat hij verplicht is te ontslaan tengevolge van de beëindiging van de verkoopconcessie.

Zijn de partijen het niet eens, dan doet de rechter uitspraak naar billijkheid, eventueel met inachtneming van de gebruiken.

Art. 4.

De benadeelde concessiehouder kan, bij de beëindiging van een verkoopconcessie met uitwerking voor het gehele Belgische grondgebied of een deel ervan, in elk geval de concessiegever in België dagvaarden, hetzij voor de rechter van zijn eigen woonplaats, hetzij voor de rechter van de woonplaats of de zetel van de concessiegever.

Ingeval het geschil voor een Belgische rechtbank wordt gebracht, zal deze uitsluitend de Belgische wet toepassen.

Art. 5.

De bepalingen van deze wet zijn van toepassing niet-tegenstaande hiermede strijdige overeenkomsten, gesloten vóór de beëindiging van het contract waarbij de concessie is verleend.

Zij zijn van toepassing op de concessies van alleen-verkoop verleend vóór de inwerkingtreding van deze wet.

Brussel, 5 juni 1960.

De Voorzitter van de Senaat,

De Secretarissen,

P. STRUYE.

E. YERNAUX.
A. DE MARNEFFE.